

SOTAVARUSTELUSTA

HÄ kiihkeämmäksi ja räikeämmäksi käy Yhdysvaltain varustautumispolitiikka. Porvarillinen sanomisto muokkaa maaperää militaristiselle hengelle. Kerta toisensa jälkeä sanomisto julkaisee "erikoisuutisia", joissa kerrotaan sen tai tämän maan suurista varustautumissuunnitelmista. "Italia laittaa jättiläismäistä sotailmalaivastoa. Englanti lisää ja parantaa sotailmalaivastoaan. Samoin tekee Ranska." Tuollaiset tiedotukset ovat jokapäiväisiä. Samalla kerrotaan "meidän heikkoudestamme". Erikoisina tuotteina julkaistaan kirjoituksia, joissa huomatuimmat sotakeraalit puhuvat "rantain alastomuudesta". Jos "vihollinen" hyökkää maahan, niin "me olemme kunnottomia puolustamaan maatamme ja kansalaisiamme." Näin valitetaan. Samalla aikaa kokeillaan sotaisissa tarkoituksissa keksittyjä koneita ja muita parannuksia. Kansassa kiihoitetaan isänmaallisuutta, kaikkia mahdollisia keinoja käyttämällä. Teattereissa näytellään jokainen päivä miljoonille ihmisille sotaista henkeä elvyttäviä kuvia. Vanhemmat, isänmaallisuushengen saastuttamat raukat, lyövät kämmeniään yhteen ja hokevat: "suurenmoista!" Mukana olevat nuoret lapset, kasvavat nuorukaiset, yhtyvät leikkiin viattomuudessaan, käsittämättä edes vaistomaisesti, mistä todellisuudessa on kysymys.

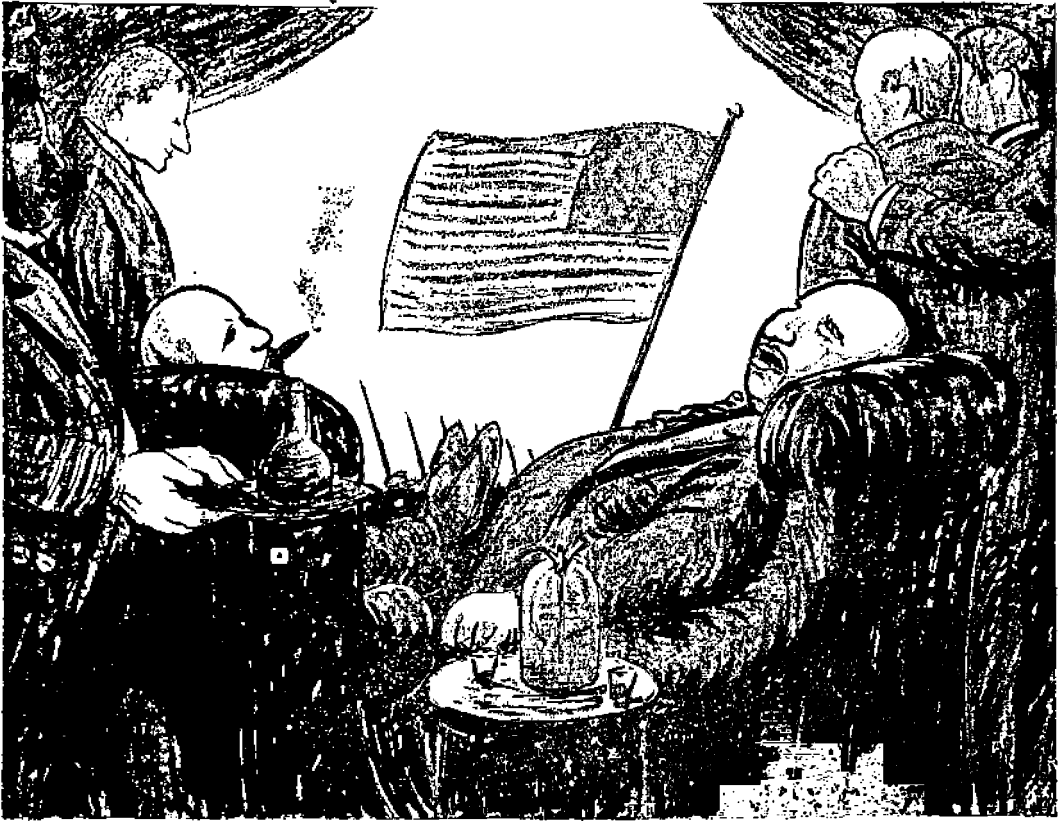
Muutama päivä sitten esittämässään vuosiraportissa Yhdysvaltain laivastosihteeri, Denby, teki tuon "vähäisen" vaatimuksen, että sotailmalaivaston "nykyistämistä" varten myönnettäisiin kolmekymmentä miljoonaa dollaria. "Nykyistytänne" luonnollisesti tarkoittaa sitä, että täytyisi rakentaa uusia sotailmoja ja entisiin laittaa paremmat hävitysvälineet. Sotailmalaivasto, kuulemma, on niin huonossa kunnossa, että ottaa useita vuosia ahkeraa rakennustyötä, ennenkuin päästään lähellekään yhtä voimakkaaksi kuin Englanti. Parhaillaan yksi ainoa maa rakennuttaa neljäkymmentä vuotta vedenalaista, lausui Denby raportissaan. Kaiken tämän lisäksi tulee Yhdysvaltain laivastodepartementti esittämään kongressille

suunnitelman, jonka mukaan aijotaan ryhtyä suuriin rakennustöihin sotailmalaivaston alalla.

Vielä ei ole varmuutta siitä, kuinka kongressi tulee suhtautumaan Denbyn esityksiin. Kuitenkin voidaan uskoa, että Denbyn esitykset tulevat huomioon otetuiksi, sillä varustautumispolitiikalla on voimakas kannattajajoukko hallituspiireissä. Sitä todistaa yksistään sekin, että silloin kun nykyinen presidentti viime joulukuun alussa kongressille esittämässään puheessa lausui varustautumisen tarpeellisuudesta, niin sitä tervehdittiin voimakkailla suosionosoituksilla. "Amerika amerikalaisille" tunnustauseen tilalle on otettu mielilause: "maailma amerikalaisille". Maailma näyttääkin luisuvan amerikalaisen suurkapitalistien kontrollin alaisuuteen ja siitä johtuu varustautumispolitiikka. "Kunnioitettavia kansalaisia" ja heidän etujansa täytyy suojella, vaikka ne olisivat maapallon toisella puolella. Siksi tarvitaan suuri sotailmalaivasto. Melkein missä maailman osassa tahansa kun tapahtuu pieniäkin mullistuksia, niin lehdistä kerrotaan, että siellä on vaaranalaisena sen tai tämän kapitalistiryhmän edustajat tai liike-edut.

Myönnettäköön se, että Yhdysvallat ei ole ainoa maa, joka varustautuu suurella kiireellä uusia sotia varten. Kaikki maat tekevät samoin. Kapitalistinen maailma ei voi vapautua militaristisesta paheesta. Se on yksinkertaisesti mahdotonta. Joku vuosi sitten perustettiin Kansainliitto. Vakuutettiin ja tunnustettavasti jotkut utopistit uskovat, että sen kautta voidaan rajoittaa varustelua ja turvata maailman rauha. Koko touhu on kuitenkin jo tähän mennessä osoittautunut tyhjänäikaiseksi ilveilyksi, jolle nauravat jo osalta sen innokkaimmat kannattajatkin. Kapitalistiset maat voivat pitää "rauhankonferensseja" kuinka usein hyvänsä ja laatia kauniilta kuullostavia sopimuksia, mutta sotavarusteluun nähden niillä ei tule olemaan mitään merkitystä.

Vain työväenluokka voi lopettaa sotavarustelun. Mutta siihen tehtävään vaaditaan järjestynyttä voimaa: voimaa sellaista, joka voi vaikuttaa taloudelli-

seen elämään. Militarismilla on syynsä taloudellises-
sa elämässä. Liikevoittoon perustuva tuotantotapa
vaatii suuria markkinoita ja raaka-ainealueita. Niiden
hankinnassa joudutaan turvautumaan sotavoimaan.
Mitä laajemmille alueille jonkun maan kapitalistien
riistämiskeinot hajaantuvat, sitä suurempi edesvastuu
lankeaa "kaikkia suojelevalle" hallitukselle. Yhdysvaltain
kapitalistien riistoalueita löytyy nykyään kaikkialla,
kautta maailman. Siksi tämän maan hallituspolitiikka
saa yhä selvemmän militaristisen luonteen.

Työläiset ovat niitä, jotka maksavat kustannukset
tästä varustautumisesta ja kärsivät sen seuraukset.
Kapitalistinen sanomisto voi puhua "veronmaksajia,"
valittaa, että ne joutuvat kantamaan suurimman taakan.
Mutta tosiasia on se, että työläiset maksavat jokaisen
pennin veroista, joskaan eivät suoranaisesti hallitukselle.
Työläiset rakentavat sotakoneiston, maksavat ne ja
niiden ylläpitämisestä koituvat kulut ja lopulla menevät
niiden mukana sotarintamal-

le, asettavat elämänsä alttiiksi. Todellakin työläiset
ovat lyhytnäköisiä, omasta elämästään ja hyvinvoinnistaan
välittämättömiä.

Työläisten täytyisi alkaa huolehtimaan omista asioistaan
ja jättää kapitalistiluokan jäsenet huolehtimaan heidän
asioistaan. Varustautukaamme sotaa varten, mutta omalla
tavallamme. Me työläisinä parhaiten voimme varustautua
sitien, että järjestymme. Yksilöinä me emme voi vastustaa
militaristien varustautumista, joka lopulta johtaa kansainväliseen
teurastukseen. Mutta suurina joukkoina me voimme tehdä
paljon. Me voimme hävittää sodan syyt, kunhan järjestymme
riittävän suuressa määrässä tuota tehtävää varten. Silloin
kun yhteiskunnallista tuotantoa harjoitetaan ihmisten
tarpeita silmälläpitäen, niin ei ole syytä lähteä valloittamaan
markkina-alueita. Parempi on se, että varustautumme
aikanamme, jotteemme joudu sotakentille, ruuaksi niille
sotakoneille, jotka olemme tyhmyydessämme rakentaneet.

Kaikkia niitä työväenliikkeen eri ryhmiä, jotka ylläpitävät kirjastoja ja lukutupia ja haluavat saada "Tie Vapauteen" numerot vuodelta 1923 kirjaksi sidottuna, kehoitetaan lähettämään tilauksensa ensi-
tiassa, jotta voimme määritellä kuinka paljon täytyy sidottaa. Viime vuoden numerot, sidottuna koviin kansiin, maksavat kaksi ja puoli dollaria.

Lähetäkää tilauksenne tammikuun puoliväliin mennessä, jos suinkin mahdollista, osoitteella: Tie Vapauteen 2 So. Morgan St. Chicago, Ill.

Tie Vapauteen vuosikerta sidottuna kirjaksi on arvokas olemassa kirjastoissa ja lukutuvissa, joita työläiset käyttävät. Yksityiset toveritkin voivat sillä lisäitä kirjastonsa arvokkuutta. Lähetäkää tilauksenne ensitilassa.